

مقالات

اسناد جنیزه

مروری بر اسناد جوامع
يهودی مدیرانه و
پژوهش‌های مبتنی بر آن

○ افسانه منفرد

اسناد، مدارکی است اصیل و دربردارنده اطلاعات دست اول و بدون جهت‌گیری خاصی که پژوهشگر به هنگام تالیف اثر خود بدان تحمل کرده باشد. مجموعه اسناد غالباً در برخوردها امور روزمره زندگی به صورت نامه‌های اداری و حقوقی و مکاتبات خصوصی پدید می‌آید و به نحوی بی‌واسطه آینه تحولات اجتماعی زمان خود است. تاریخ نگاری ایرانی و اسلامی عمدتاً و به طور سنتی در تأثیف و قایع‌نگاری‌ها، شرح مفصل احوال سلطنتی، امیران و دیگر دولتمردان رخ نموده است و کمتر مورخی به طور خاص به نگارش آنچه امروز تاریخ اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی تأمینه می‌شود، به ویژه برپایه اسناد، دست یازیده است. شاید یکی از علل این نقیصه باقی نماندن آرشیوهای غنی مدارک به ویژه از سده‌های نخستین دوران اسلامی باشد. یکی از محدود مواردی که مجموعه‌ای دست نخورده و سرشار از اطلاعات سودمند برگامانده و به دست پژوهشگران معاصر در تاریخ جوامع خاورمیانه و مسلمان در قرون اولیه و میانه رسیده است، اسناد جنیزه مصر است. این نوشته می‌کوشد ضمن معرفی و بیان مختصری از تاریخچه این مجموعه نفیس، برخی آثار منتشر شده بر اساس این سندها را به پژوهشگران تاریخ جوامع اسلامی معرفی کند.

جنیزه در لغت به معنای مخفی و ابیار کردن و نگاهداری است. این واژه با واژه گنج فارسی از یک ریشه است. در عبری توراتی جدید به صورت جنز^۱ به معنای گنج (ج: چنانزم، 'جنزیه') آمده است (وقایعنامه اول، ۱۱: ۲۸). اسم فعل جنیزه به معنی ابیار کردن چیزی که دیگر از آن استفاده نمی‌شود و با کلمه بیت و به معنی ابیار خانه به کار می‌رفت (جوداییکا، ج ۱۵، ص ۱۳۳۴). در متون تلمودی نیز جنیزه به محلی گفته شده که تمام

است (جوداییکا، ج ۱، ص ۱۳۳۴).

این اسناد درباره کسب و کار، اوضاع اجتماعی، فرهنگی، دینی و سیاسی یهودیان در مصر و سرزمین‌های دیگری چون اسپانیا، مغرب، هندوستان، لبنان و سوریه است (سووازه، همانجا، گویتین، ص ۷؛ د. اسلام، ذیل واژه: و نیز ر. ک: سطور بعد).

بخش بزرگی از اسناد به زبان عربی و به خط عبری است ازجمله نامه‌های تجاری و خانوادگی، وقفنامه‌ها، اسناد مربوط به منازعات ملکی و دیگر اسناد حقوقی (د. اسلام، همانجا، گویتین، ص ۱۲). با این همه اسنادی به زبان و خط عربی نیز در این مجموعه بسیار است برای نمونه اسناد مربوط به آزاد کردن بندگان و بخشی از فراردادهای ازدواج یا برخی از نامه‌های شخصی یهودیان، برای مثال هنگامی که پدری برای جویا شدن از وضع تحصیلی پرسش به استاد او نامه می‌نویسد و نمی‌خواهد فرزندش دریابد که او چه نوشته است (د. اسلام، همانجا). افزون بر این، چون انتقال اموال غیرمنقول یهودیان، بهویزه هنگام پایان ازدواج در بی مرگ همسر یا طلاق، باید در برابر دادگاه یهودیان صورت می‌گرفت و سپس این نوع معاملات را محضداری مسلمان صحه می‌گذاشت تا اطمینان حاصل شود که مالیات‌ها به تمامی پرداخت شده است. اسناد بسیاری نیز درباره ملک و مسکن باقی مانده است؛ حتی درباره انتقال ملک از مسلمانی به مسلمان دیگر در مواردی که این ملک بعدها به فردی یهودی فروخته می‌شد (گویتین، ص ۷، برای اطلاع بیشتر درباره اسناد ملکی جنیزه ر. ک: همان، ص ۲۲-۲۳).

اطلاعات درباره جنیزه قاهره به آهستگی به غرب رسید. اولین مسافر و دیدارکننده آن در دوره جدید سیمیون وان گلرن،^۱ عمومی هاینریش هانیه، در ۱۱۶۶ ق / ۱۲۵۲ م بود که هنگام سفر به مصر از آن دیدن کرد. تقریباً یک سده بعد ابراهام فرکوویج^۲ دلالی که اسناد بسیاری از یهودیان شرق را به کتابخانه سلطنتی روسیه فروخته، احتمالاً از آن دیدار کرده بود، زیرا در میان اسنادی که به کتابخانه سلطنتی فروخته بود، مکتوباتی از جنیزه نیز دیده می‌شد. در ۱۸۶۴ م جهانگردی موسوم به یاکوب سفر^۳ کوشید به جنیزه راه باید اما نتوانست اسناد مهمی به دست آورد. از اواخر سده نوزدهم افراد محلی فروش اسناد جنیزه را آغاز کردند. در ۱۳۰۹ ق / ۱۸۹۱ م سایروس آدلر^۴ بخش کوچکی از این اسناد را خرید و به امریکا برد. مقارن این سال‌ها چستر^۵ و سایس^۶ نزدیک به ۲۶۰۰ قطعه از اسناد جنیزه را به کتابخانه بودلیان در آکسفورد برداشتند. در ۱۳۱۴ ق / ۱۸۹۶ م لوییس^۷ و گیسون^۸ تعدادی از اسناد جنیزه را به کمپریج اوردن و نظر سالومون شجتر^۹ محقق یهودی را به آنها جلب کردند.

شجتر در میان آنها یافت می‌شد (گویتین، ص ۲۲-۲۱).

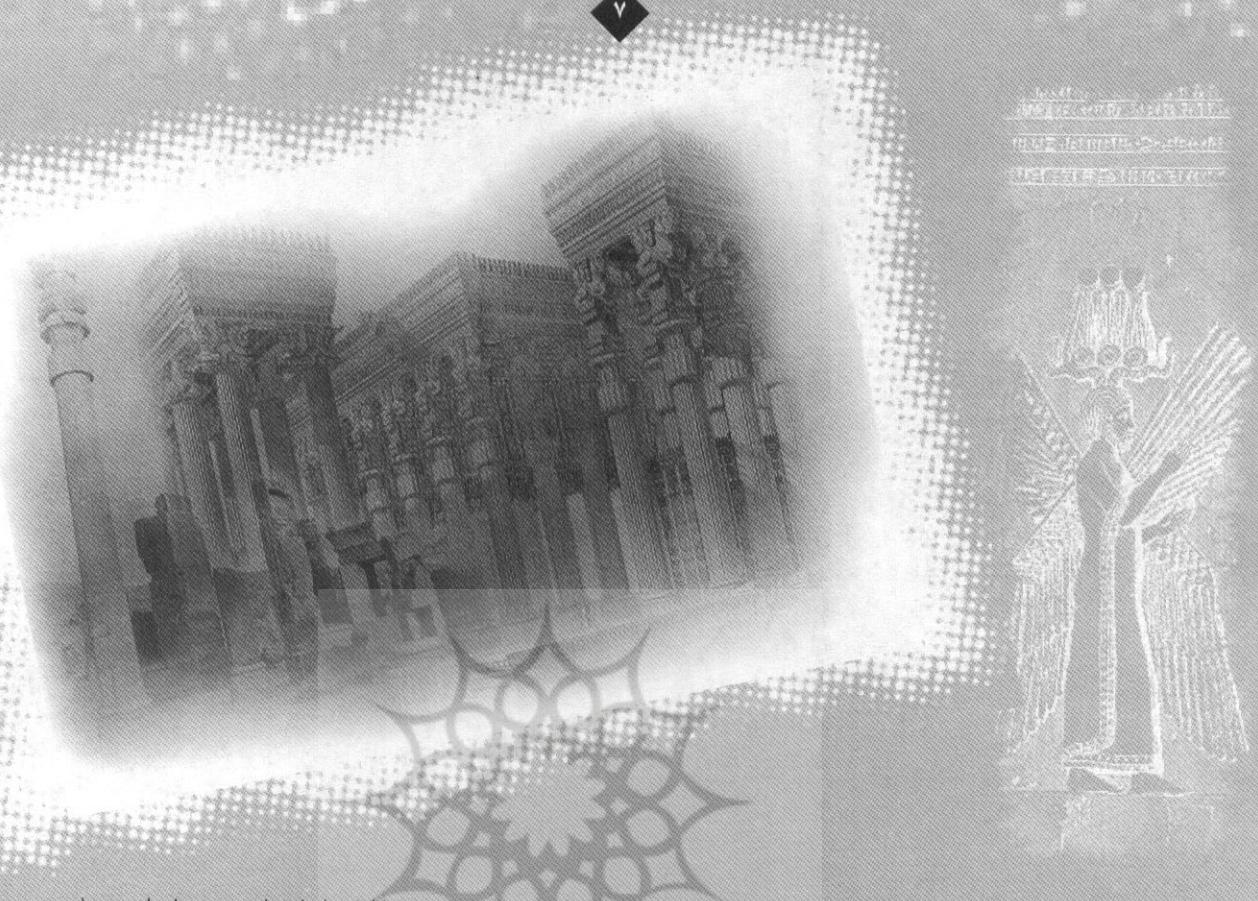
انواع نوشته‌های مقدس که دیگر مورد استفاده نبود، در آن نگاهداری می‌شد (همان، ج ۱، ص ۴۰۴).

مسلمانان، مسیحیان و یهودیان معتقد بودند که نوشته‌های دربردارنده نام خداوند نباید از بین برود و یا پراکنده شود، اما به نظر می‌رسد تنها یهودیت این بیش زهدآمیز را به نهادی رسمی تبدیل کرد. کتاب‌های مقدس و دعا و نیز تمام نوشته‌های به الفبای عبری که دیگر مورد استفاده نبود، در اتاق‌هایی به نام جنیزه در کنیسه‌ها نگاهداری می‌شد. هنگامی که مقدار این متون بسیار می‌شد، می‌باشد آن را به گورستان ببرند و در یک مراسم رسمی مانند جنازه انسان دفن کنند (گویتین، ص ۵).

معروف‌ترین جنیزه که به سبب اهمیت و شهرتش این واژه به آن اطلاق شد، جنیزه قاهره یا دقیق‌تر جنیزه کنیسه عذرًا^{۱۰} در فسطاط قاهره است (جوداییکا، ج ۱، ص ۴۰۶). کنیسه عذرًا حدود سال ۲۶۹ ق / ۸۸۲ م. بر ویرانه‌های کلیسا‌یی که به یکی از دو گروه بزرگ یهودی فسطاط، یعنی یهودیان خاخامی فلسطینی^{۱۱} فروخته شده بود، بنا گردید و تا سال ۱۹۷۰ م. پایرچا بود (جوداییکا، ج ۱، ص ۱۳۳۴). این کنیسه برای آخرین بار در ۱۸۹۰ م. مرمٹ شد اما به اتفاق زیرشیروانی آن که همان محل جنیزه بود، دست نزدند. این اتفاق در انتهای قلال زنان و بدون پیغامه بود و تنهای راه ورود به آن از طریق ترددانی بود که به سوراخی در کف اتفاق منتهی می‌شد (همان، ج ۱، ص ۴۰۶). در این اتفاق صدها هزار برگه سند در طول قرن‌ها گردانده بود که برخلاف روش معمول برای دفن به گورستان بردند نشده بود.

سبب این سرنوشت استثنایی را باید در موقعیت تاریخی ویرثه یهودیان مصر در نیمه اول قرن پنجم هجری / ابتدای سده یازدهم میلادی جست‌وجو کرد. این روزگار شاهد تعقیب و سخت‌گیری حاکم بامرالله، خلیفة فاطمی (۴۱۱-۳۸۶ ق / ۹۹۶-۱۰۲۰ م) نسبت به یهودیان بود (ایزراپلی، ص ۱۲۸)؛ و نیز برای اطلاع بیشتر درباره تیرگی مناسبات حاکمان مصر و یهودیان ر. ک: عسقلانی، ج ۹، ص ۱۸۳-۱۸۴) که به تخریب معبد اورشلیم در ۴۰۰ ق / ۱۰۰۹ م. منجر شد. در این ایام چندین بار مراسم تشییع جنازه‌های ذمه برهم زده شد. از جمله در ۴۹۵ / ۱۱۰۱ م. و گرچه بعدها خلفای فاطمی ازادی بیشتر و اجازه تأسیس کنیسه‌های تازه‌ای دادند، اما بزرگان یهود که از تکرار حوادث گذشته بیم داشتند، تصمیم گرفتند حمل اسناد برای دفن را متوقف کنند. بدین ترتیب مجموعه اسناد جنیزه فسطاط باقی ماند (گویتین، ص ۶). بیشتر این اسناد به سده‌های ششم و هفتم هجری / دوازدهم و سیزدهم میلادی مربوط است (سووازه، ص ۲۲-۲۱) اما اسناد اندکی نیز از سده‌های پیشتر در میان آنها یافت می‌شد (گویتین، ص ۷).

از نظر فیزیکی، نوشته‌ها بر روی پاپیروس، پوست گوساله، کاغذ و نوعی کاغذ خاص موسوم به رق^{۱۲} است. کاغذ اسناد قدیمی تر سنگین و قهوه‌ای و کاغذهای دوران متأخرتر نازکتر و روشن تر

منتشر کرد که از حیث مطالعات ایرانشناسی نیز حائز اهمیت است.
 زیرا به مطالعه خانواده هایی می پردازد که ایرانی اصل - اهوازی و شوشتری - بوده اند و از حدود قرن پنجم ق / یازدهم م. به بعد به مصر مهاجرت کردند و به یکی از خاندان های بزرگ بازرگانان در قرون وسطی در دریای مدیترانه تبدیل شدند (هابکیتنز^{*} ص ۱۲۵ - ۱۲۶).

اثر ارزشمند دیگری با عنوان ازدواج یهودیان در فلسطین: مطالعه ای در اسناد جنیزه قاهره^{**} به کوشش مردخای فریدمن^{***} در ۱۹۸۰ - ۱۹۸۱ م. در نیویورک به چاپ رسید. (لویس جاکوبس، ص ۱۴۱ - ۱۴۲).

در همین دهه گزیده ای از قطعات ادبی مجموعه جنیزه^{**} به کوشش سیمون هابکینز که خود عضو تیم پژوهش بر روی اسناد جنیزه بود منتشر شد (ادوارد الندرف، ص ۳۸۰).

اما بی تردید بزرگترین اثر پژوهشی درباره اسناد جنیزه، اثر عظیم و حجیم گویین است با عنوان یک جامعه مدیترانه ای: اجتماعات یهودی جهان عرب بدانگونه که در جنیزه قاهره تصویر شده است^{****} این کتاب نخست در دو جلد مشتمل بر پژوهشی عمومی درباره این اسناد همراه با مجلدی دربرگیرنده ترجمه گزیده ای از اسناد با عنوان خواندنی هایی درباره تاریخ اجتماعی مدیترانه^{*****} به چاپ رسید. (د. اسلام، ج ۲، ص ۹۸۸ جودایسکا، ج ۱۵، ص ۱۳۳۶).

جز این، حدود صد هزار برگ نیز به طور پراکنده به کتابخانه های دیگر جهان در پاریس، بوداپست و فرانکفورت رسید (د. اسلام، ج ۲، ص ۹۸۷). از اوائل سده بیستم کارهای پژوهشی درباره این اسناد به شکل کتاب و مقاله پدیدار گشت. از جمله: (جنیزه شجاعت)^{***} در سه جلد (۱۹۲۸)، (جنیزه قاهره)^{***} در دو جلد از کاله (۱۹۵۷)، (مقالاتی از مهم ترین پژوهشگر این موضوع گویین در (مجله مطالعات یهود)^{***} و (فرهنگ اسلامی)^{***} در دهه ۱۹۶۰ سووازه، ص ۲۷، ۲۲، ۴۳۶ - د. اسلام، ج ۲، ص ۹۸۸). در ۱۹۶۴ نیز پژوهشگر نامی دیگر شانول شکد^{***} کتاب شناسی آزمایشی اسناد جنیزه^{**} را در پاریس منتشر ساخت که همراه با ترجمة انگلیسی و فرانسوی برخی از اسناد جنیزه بود (گوین، ص ۱۳).

در دهه هفتاد میلادی کار بر روی اسناد و انتشار آثاری درباره آن به صورت جدی تر ادامه یافت. گوین در ۱۳۵۲ ش / ۱۹۷۳ م در اثری با عنوان (نامه هایی از تجار یهودی در قرون وسطی)^{***} اسناد دیگری از جنیزه را مطالعه و بررسی کرد. سه سال بعد در ۱۹۷۶ م. موشہ گیل^{***} اسناد نهادهای وقفی یهودیان از جنیزه قاهره^{***} را در لیدن منتشر کرد. همین پژوهشگر در ۱۹۸۱ م. اثری به نام شوشتريها: خانواده و فرقه^{***} در تل آویو

^{*} (۱۳۳۵)، ص ۱۵.

^{**} جز این، حدود صد هزار برگ نیز به طور پراکنده به کتابخانه های دیگر جهان در پاریس، بوداپست و فرانکفورت رسید

(د. اسلام، ج ۲، ص ۹۸۷).

^{***} از اوائل سده بیستم کارهای پژوهشی درباره این اسناد به شکل کتاب و مقاله پدیدار گشت. از جمله: (جنیزه شجاعت)^{***} در سه

جلد (۱۹۲۸)، (جنیزه قاهره)^{***} در دو جلد از کاله (۱۹۵۷)، (مقالاتی از مهم ترین پژوهشگر این موضوع گوین در (مجله مطالعات یهود)^{***} و (فرهنگ اسلامی)^{***} در دهه ۱۹۶۰ سووازه، ص ۲۷، ۲۲، ۴۳۶ - د. اسلام، ج ۲، ص ۹۸۸). در ۱۹۶۴ نیز پژوهشگر نامی

^{****} دیگر شانول شکد^{***} کتاب شناسی آزمایشی اسناد جنیزه^{**} را در پاریس منتشر ساخت که همراه با ترجمة انگلیسی و فرانسوی برخی از اسناد جنیزه بود (گوین، ص ۱۳).

^{*****} در دهه هفتاد میلادی کار بر روی اسناد و انتشار آثاری درباره آن به صورت جدی تر ادامه یافت.

۱۹۸۳ منتشر شد.

محلات پنجم و ششم را نیز گویتین اندکی پیش از مرگش در پنجم فوریه ۱۹۸۵، به چاپ سپرد. این اثر گرانقدر پژوهشی استگ درباره معيشت، خانواده و زندگی روزانه مردمان در قرون وسطی در سواحل مدیترانه است و در اصل برای سه جلد طرح ریزی شده بود (کاهن، ص ۱۰۷). تحقیقات گویتین درباره یهودیان قرون وسطی براساس این اسناد حقایق جدیدی را درباره جنگ‌های صلیبی نیز آشکار ساخت. در این کتاب نیز اشاراتی به تاریخ ایران یافت می‌شود از جمله هنگام طرح اسناد تجارت مدیترانه‌ای با هند از طریق مصر، شرق آفریقا و جنوب عربستان نکاتی را درباره تمدنیات جنگی حکام کیش برای گسترش نفوذ بر مسیر اقیانوس هند مطرح می‌سازد (وانسبراف^۳ ص ۲۴ - ۲۵).

اثر دیگری که به لحاظ مطالعات ایران‌شناسی مهم است مقاله شاتول شکد درباره توشه‌های فارسی به خط عربی در جنبه است؛ از جمله نامه‌ای که برخی جنبه‌های تجارت ایرانیان را بین مصر و آسیای صغیر مطرح می‌کند. این نامه در مطالعات شرقی به یادبود د. ه. بنت^۴ (اورشلیم ۱۹۷۹) به چاپ رسیده است. (شک، ص ۲۳۹) مجموعه مقالات این کتاب به دیوید بنت اهدا شده که خود از پژوهشگران در زبان و ویژگی‌های نحوی عربی یهودیان براساس اسناد جنبه بود. دانشنامه جهان اسلام، ذیل بنت

نویسنگن به آلمانی منتشر گردند (همانجا). دستنوشته‌های عبری در کتابخانه دانشگاه کمبریج "اثر استفن ریف" در ۱۹۹۷ کمبریج به چاپ رسید که در آن به هزاران عنوان از اسناد جنبه نیز اشاره شده است (کاتالوگ انتشارات دانشگاه کمبریج، ۱۹۹۹). اسناد جنبه در پژوهش‌های مربوط به تاریخ هنر و صنعت نیز موجود آثار تحقیقاتی بوده است؛ همچون مقاله گویتین با عنوان «صنایع اصلی حوزه مدیترانه آنجنان که در گزارش‌های جنبه قاهره منعکس است»^۵ در مجله تاریخ اقتصادی و اجتماعی شرق^۶ و سفالگری در متابع نوشتاری دوره ایوبیان و ممالیک^۷ نوشته مارکوس میلریت^۸ که در ۱۹۹۹ در لندن منتشر شد. SOAS، ج ۶۲، بخش سوم، ص ۵۰۴).

پی‌نوشت‌ها:

- 1- genez
- 2- genazim
- 3- ginzei
- 4- Goitein
- 5- Ezra

دهه نود میلادی نیز شاهد آثار پژوهشی دیگری براساس اسناد جنبه بوده است در ۱۹۹۳ م. اثری با عنوان اسناد حقوقی و اداری عربی در مجموعه جنبه کمبریج^۹ به کوشش جفری کاهن^{۱۰} منتشر شد.

این کتاب ۱۵۹ متن از اسناد جنبه، ۶۹ سند قانونی و ۹۰ سند دیوانی، را دربر می‌گرفت. هسکل ایساکس^{۱۱} "ترجمه انگلیسی اسناد و فهرست‌های مفصلی بدان افزود. این اسناد نفوذ شخصیت‌های حقوقدان مصری در دوره فاطمیان از جمله طحاوی، صاحب کتاب الشوط الكبير، را بر نحوه تدوین سندها نشان می‌دهد (کزاد، ص ۱۵۳).

فهرستی از متون پژوهشی جنبه به کوشش هسکل ایساکس با عنوان دستنوشته‌های پژوهشی و فربیزشکی در مجموعه جنبه کمبریج^{۱۲} در ۱۹۹۴ منتشر شد (کزاد، ص ۱۳۶ - ۱۳۷). او همچنین اندکی قبل از مرگ تألیف اثری درباره اسناد مربوط به کشاورزی و علوم اسلامی در جنبه را به انجام رساند (شک، ص ۶۱۵).

در همین سال پیتر شافر^{۱۳} و شاتول شکد متون جادوگری مجموعه جنبه را تحت عنوان متون جادوگری جنبه^{۱۴} در

- 36- Geoffrey Khan
- 37- Haskel Isaacs
- 38- Medical and Paramedical Manuscripts in the Cambridge Genizah
- 39- Peter Schafer
- 40- Magische texts aus der Kairoes Genizah
- 41- Hebrew Manuscripts at Cambridge University Library
- 42- Stefan Reif
- 43- The main Industries of Mediterranean area as reflected in the records of the Cairo Geniza
- 44- Journal of the Economic and Social History of the Orient
- 45- Pottery in the Written Sources of the - Momluk period Ayyobid
- 46- Marcus Milwright

كتاب شناسی

ابن حجر عسقلانی، انباء؛ ایزراپلی، رافائل، مسلمانان چین رویارویی در فرهنگ ترجمة حسن تقی زاده طوسی، مشهد ۱۳۶۸ ش؛ سوازمه؛ زان، مدخلی بر تاریخ شرق اسلامی، ترجمة نوش آفرین انصاری، تهران ۱۳۶۶ ش؛ کتاب مقدس؛

Conrad, Lawrence, JAOS. 1996, V.116, p. 153-154; Idem, BSOAS, 1996, V.LiX, Part 1, P. 136-137; Encyclopedia Judaica, Jerusalem, 1978-1982; Encyclopedia of Islam; Goitein, s, "The main Industries of Mediterranean area as reflected in the records of the Cario Geniza, in JESHO, 1, 1958, p. 188-189; Hopkins, Simon, BSOAS, 1984, V.XLVII, Part 1, p. 125-126; Jacobs Louis, BSOAS, 1983, V. XLVI, P. 141-142; Milwright, Marcus, SOAS, 1999, V. 62, Part 3,p. 504; Shaked, Shul, JAOS, 1997, V.117. p.615; Studia Orientalia: memorie D.H. Baneth, Jerusalem, 1979; Ullendorff, Edward, BSOAS, V. XLII, Part 2, p.380; Wansbrough, BSOAS, V.L 11, Part 2, P. 337-338.

- 6- Palestinian Rabbanite Jews
- 7- Simon Van Geldern
- 8- Abraham Firkovich
- 9- Jacob Saphir
- 10- Cyrus Adler
- 11- Chester
- 12- Sayce
- 13- Lewis
- 14- Gibson
- 15- Solomon Schechter
- 16- Ginzei Shechter.
- 17- The Cairo Geniza.
- 18- Revue des etudes Juives
- 19- Islamic Culture
- 20- Shaul Shaked.
- 21- ATentative Bibliography of Geniza Documents
- 22- Letters of Medieval Jewish Treaders.
- 23- Moshe Gil.
- 24- Documents of the Jewish Pious Foundation From Cairo Genize
- 25- The Tustaries: Family and sect
- 26- Hopkins
- 27- Jewish marriage in palestine: a Cairo Geniza study
- 28- Mordecai Friedman
- 29 - A Miscellany of Literary Pieces From the Combride Genizah Collections
- 30- Mediterranean Society: The Jewish Communities of the Arab world as Portrayed in the Documents of the Genizah
- 31- Readings in Mediterranean Social History
- 32- Daily Life
- 33- Wansbrough
- 34 - Studia Orientalia Memoriae D. H. Baneth' dedicate
- 35- Arabic Legal and Administrative Manuscripts in the Cambridge Genizah Collections